

for dette Ordskifte, nemlig Rustningerne, deres Størrelse, deres Nødvendighed og endelig deres Hensigt; men, naar man har forsvaret dem med den Klogskab, der kunde ligge i den væbnede Neutralitet, saa skal jeg blot som Historiker bemærke, at for Danmark har den væbnede Neutralitet baade i 1801 og 1807 ikke alene været forstrækkelig kostbar, men har ogsaa ført til de største Uheld, der have rammet Danmark i dette Aarhundrede. Hvorvidt det nu isfor, under de da bestaaende Forhold, skulde være klogt af Regjeringen at ruste til en væbnet Neutralitet — og da navnlig, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds syntes meest passende, tilspøes, hvor man havde den engelske og franske Flaade til at maale sig med, hvis man vilde forsvare Neutraliteten —, da maa jeg mene, at det afgjør sig selv. — Naar fremdeles saavel den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds som Medlemmet for Horsens (Lutein) have erklæret, at det i høieste Maade var utiladeligt, naar man ikke havde de allerklarste Beviser derfor, at tale om, at Rustningerne ikke sigtede saameget, enten imod Osten eller Westen — som mod vor Frihed her hjemme, da veed jeg ikke rettere, end at det afgaaede Ministerium selv har sagt, at det rustede af to Grunde, deels for i fornødent Fald at kunne forsvare Neutraliteten, og deels for det indre Politis Skyld. Jeg troer, at dette er de Udtryk, det aftraadte Ministerium har brugt, og nu maa jeg spørge, hvad det var for et indre Politie, der behøvedes at ruste for? (En Stemme: Det var ikke det indre Politie!) Ja, det er det Samme, det kan dog ikke antages, at Ministeriet vilde sende Politiebetjente ud i Østersøen, for at holde Styr paa den engelske og franske Flaade, og jeg skulde tage meget feil, om det ikke var af Hensyn til den indre Rolighed (Flere Stemmer: Nei!), ja saa har jeg taget feil, saa maa jeg have læst imellem Linierne. Bistnok er det imidlertid, at der var ikke den allermindste Grund, dersom der ikke var Grund nok i de ydre Forhold, medmindre Ministeriet havde istnde at fuldkaste Friheden og Forsamlingen; thi som det danske Folk jo ellers er bekendt for sin Rolighed, saa var det jo ogsaa klart nok, at der ikke var en Finger,

der rørte sig imod Ministeriet. Jeg har saaledes i alt det, der er fremsført, ikke hørt et eneste Ord, der skulde kunne bevæge til at bevilge det Allermindste af disse Overskriftelser; thi naar man siger, at Rigsdagen dog havde erkjendt Principet, idet den havde tilstaaet 200,000 Rbd. til Rustninger, da er det jo langt fra, at deri ligger nogen Erkjendelse af, at der skulde finde en Rustning Sted til at forsvare Neutraliteten, men vistnok er det klart deraf, at Ministeriet paa ingen Maade kan undskylde sig med, at det var farligt her i Rigsdagen at andrage paa Summer til Udrustning, forsaavidt saadant kunde røbe dens Hensigter for Udlandet, thi ligesaagodt som det androg paa 200,000 Rbd., saa kunde det have andraget paa en Million, thi, idet det sagde, at de 200,000 Rbd. maatte bevilges for den Mulighed, Danmark kunde komme i at maatte forsvare sig, saa havde det jo sagt Alt, hvad det behøvede at sige, og hvad det vilde have sagt, dersom det havde forlangt en Million.

Nimestad: Der blev af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) lagt særdeles Vægt paa det Udtryk „stor Udrustning“, som jeg havde brugt i Forbindelse med det Ord „Princip“. Det kan nu gjerne være, at Udtrykket „stor Udrustning“ var mindre heldigt valgt; men jeg troer dog meget godt at kunne forsvare den Mening, jeg havde, om jeg end i det Dørligt var uheldig i at udtrykke mig. Sagen er nemlig den, at det var gjort gjældende fra flere Sider, at vi nødvendig maatte ruste os, thi Politi maatte vi have, naar de fremmede Flaader kom i vore Farvande; men jeg tillod mig allerede i Udvalseget at gjøre opmærksom paa, at det var en suurrig Tale om et Politie, som ikke kunde bruge Magten. Nu meente jeg, at Forskjellen mellem de Rustninger, man burde gjøre, naar man gik over paa Herrers Parti, og de Rustninger, som ere gjorte, var, at den ene Slags hørte, om jeg saa maa sige, til Politirustninger, og den anden Slags hørte til Begrebet alvordige Udrustninger, som, om de end ikke kunde kaldes store i den Forstand, at man jo sagtens kan opstille større, dog altid mere falde under Kategorien af alvorlige Rustninger, saa-